

Održana tribina „Cirbasters“, koja je za cilj imala razbijanje mitova o ćirilici na internetu

Gugl i Fejsbuk poštuju naše pismo

Mitovi o korišćenju ćirilice na Internetu, poput onog da Gugl „ne voli“ naše zvanično pismo, da nema dovoljno ćirilčnih fontova, da je zbog korišćenja ćirilice komplikovano širiti poslovanje na internetu i slične pretpostavke, pobijene su na tribini „Ćirbasters“ održanoj protekle sedmice u Startit centru u organizaciji Fondacije Registar nacionalnog internet domena Srbije. Kako se moglo čuti, pretraga na ćirilčnom pismu na našoj teritoriji ima prioritet u Guglu, ali sadržaj treba adekvatno opisati da bi Gugl znao o kom jeziku i pismu je reč, čega u praksi nema dovoljno. Naime, veb stranice bi trebalo u svom kodu da imaju definisan jezik i pismo kojim su pisane, bilo da je u pitanju ćirilica ili srpska latinica, što većina naših

sajtova nema. Prema rečima govornika, ćirilica je pismo koje je rasprostranjeno među velikim delom svetske populacije i zato postoji mnoštvo ćirilčnih fontova. Međutim, postoje određeni grafički problemi kod korišćenja ćirilice, poput nepravilnih kurziva, ali su sve brojniji naponi da se ovaj problem reši.

Drugi mit koji je razbijen pretpostavlja da društvene mreže ne rade sa ćirilicom. Međutim, to je zabluda jer je to dostupna i poželjna opcija jer pojedine društvene mreže analiziraju sadržaj i dodeljuju mu jezičku komponentu pa često našem latiničnom pismu dodeljuju hrvatsko ili bosanskohercegovačko „državljanstvo“. Osim toga, društvene mreže su odavno „stavile do znanja“ da poštuju različita pisma, pa tako danas na Fejsbuku svako može imati ćirilčna korisnička imena, interfejs, postove, pa i ćirilčne heštegove. Zabluda je da je ćirilica slabo zastupljena u sadržaju internet sajtova. Naime, ruska ćirilica je drugo najzastupljenije pismo na

internetu, posle engleskog alfabeta. Međutim, postoje određeni tehnički problemi sa pravljenjem mejl adresa na ovom pismu, ali to nije problem samo sa ćirilicom već i sa svim drugim pismima koja ne potpadaju pod engleski alfabet. Ovi problemi se intenzivno rešavaju na globalnom nivou, a rešenje će obuhvatiti sva neengleska pisma, pa i našu ćirilicu.

Kada se podvuče crta, dolazi se do zaključka da je na srpskom tržištu odnos latinice i ćirilice 70- 30, odnosno nameće se zaključak da internet ne može da predvodi promenu u odnosu prema ćirilici ako to ne činimo mi sami u „oflajn“ prostoru. Tu je i problem predrasuda jer ćirilicu u Srbiji mnogi vezuju za nacionalizam i ksenofobiju, što je prema mišljenju učesnika ovog skupa neosnovano verovanje. Ćirilica je srpsko pismo i u masovnoj upotrebi u našoj zemlji, uz određene modifikacije, od 11. veka pa ga ne treba vezivati ni za veru ni za politiku, već isključivo za srpski jezik. **R. V. B.**